

หัวข้อศิลปนิพนธ์	นิเวศวิทยาของเสียงรบกวน : ปรากฏการณ์และการประกอบสร้างความหมาย ในบริบทพื้นที่ทางสังคม
ผู้เขียน	นายพงศักรินทร์ รุ่งโรจน์
ปริญญา	ปริญญาศิลปบัณฑิต (สื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ)
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	อาจารย์ ดร. ชัชชรรณ ศิลป์สุพรรณ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความหมายของเสียงรบกวนที่ปรากฏตัวขึ้นในพื้นที่ทางสังคม เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างความหมายที่แตกต่างไปในแต่ละบริบทพื้นที่และเวลา เพื่อที่จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อเสียงรบกวน กระบวนการของผลกระทบที่เกิดขึ้น การสร้างความหมายที่ขึ้นอยู่กับสภาพทางสังคมที่แตกต่างกัน โดยใช้กรอบแนวคิดหลักในการศึกษา คือ นิเวศวิทยาของเสียง (Soundscape) ของ Murray Shaffer และใช้วิธีการวิจัยแบบ Sonic Ethnography ที่เน้นการศึกษาที่เข้าไปเก็บข้อมูลด้านเสียงในพื้นที่ของสังคม

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยจะเน้นการวิเคราะห์ผ่านการลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลเสียงและการสัมภาษณ์ถึงประเด็นปัญหา โดยเลือกกลุ่มพื้นที่ที่มีความสำคัญและน่าสนใจของเสียงเป็นเสียงที่ปรากฏขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยเลือกวิธีในการสัมภาษณ์ สอบถาม และเฝ้าสังเกตการณ์ในพื้นที่เป้าหมาย โดยใช้กรอบทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์จากการเก็บข้อมูล ลงพื้นที่ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ได้พบว่า การสร้างความหมายของเสียงรบกวนนั้น ไม่มีความหมายที่แน่นอน ไม่ว่าจะเกิดจากความเป็นส่วนตัว (Subjective) และความหมายที่ มาจากการสร้างขึ้นของส่วนรวม (Objective) ความหมายของเสียงรบกวนที่ถูกสร้างขึ้นนั้นก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับเงื่อนไขกระบวนการทางสังคม การบ่มเพาะ ทัศนคติ ที่แตกต่างกัน บริบทของพื้นที่และเวลาที่ทำให้ความหมายของเสียงรบกวนเคลื่อนที่ตลอดเวลา ทั้งหมดประกอบสร้างขึ้นมาเป็นข้อตกลงของการสร้างความหมายของเสียงรบกวนว่าเสียงใดเป็นเสียงรบกวนและเสียงใดไม่เป็นเสียงรบกวน

